

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Turck IMO s.r.o.**, se sídlem Hradecká 1151, Hradec Králové, zastoupena JUDr. Ivanem Brožem, advokátem se sídlem Střelecká 672, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, Vršovická 1442/65, Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5579/550/09-Záb, 95878/ENV/09,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2009, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 15. 10. 2009, č. j. 14829/ZP/2009-PE-8, jímž nebyla žalobci povolena výjimka z ochrany zvláště chráněných živočichů v kategorii ohrožený druh – čmelák, otakárek fenyklový, ropucha obecná, užovka obojková, koroptev polní tůňák obecný – k zásahu do biotopu těchto živočichů podle ust. § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti se záměrem „Výstavba nové provozovny Turck IMO s.r.o.“ na pozemku p.č. 942/218 v k.ú. Nový Hradec.

Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v níž žalobce namítl nedostatečné doplnění důkazního řízení, nepřezkoumatelné zdokumentování výskytu chráněných živočichů za rok 2009, absenci skutkových zjištění ohledně znemožnění migrace a výskytu živočichů vlivem komunikace a stavu okolních pozemků a staveb, dále neúplnost vyjádření Agentury ochrany přírody a krajiny ČR ohledně ohrožení stanovišť dotčených živočichů a konečně i opomenutí informace o zatížení předmětného území škodlivými látkami.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil tak, že všechny námitky žalobce odmítl a odkázal též na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů.

Při jednání dne 15. dubna 2014 setrvali účastníci na svých skutkových a právních stanoviscích. Zástupce žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a aby věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu námitek uplatněných v žalobě, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.

Žalobce především namítl, že původní rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje bylo žalovaným zrušeno a věc byla vrácena krajskému úřadu k dalšímu řízení s tím, že musí doložit výskyt zvláště chráněných živočichů na daném pozemku konkrétními, prokazatelnými a ověřitelnými dokumenty. Krajský úřad však doplnil řízení pouze o doplněk vyjádření Agentury ochrany přírody a krajiny ČR z 4. 9. 2009, který obsahuje přehled pozorovaných živočichů, datum, jejich počet a jméno pozorovatele. Takovéto doplnění důkazního řízení je třeba posuzovat nejen jako naprosto nedostatečné, ale navíc jako neodpovídající požadavkům samotného žalovaného tak, jak jsou specifikovány v rozhodnutí ze dne 30. 3. 2009. Navíc doplněk je ve vztahu k roku 2008 nepřezkoumatelný. Je totiž evidentní, že pokud skutečně odpovídá zmíněný přehled realitě, musí existovat deník, kde by mělo být uvedeno vedle data a zřejmě i času to, v kterém místě byl živočich pozorován. Takový deník může pak být autentickým dokumentem o observaci. Zároveň by takovýmto dokumentem bylo možno prokázat, zda observace skutečně proběhla na inkriminovaném pozemku, stejně jako to, zda je stejným způsobem postupováno i na pozemcích ostatních, tedy zda vyjádření skutečně odpovídá realitě. Na tento nedostatek byl krajský úřad upozorněn žalobcem dne 18. 9. 2009, kdy bylo navrhováno, aby byly buď doloženy písemnosti vyhotovené v den observace či v bezprostřední návaznosti na tento den, případně aby bylo provedeno slyšení osoby provádějící observaci, tedy RNDr. M. Na tento požadavek krajský úřad vůbec nereagoval. V této souvislosti je přitom třeba pro úplnost poukázat i na to, že takto nepřezkoumatelné vyjádření bylo předem posuzováno jako objektivní, když odvolatel jako účastník řízení je usnesením z 10. 9. 2009 upozorňován na fakt, že takovéto podklady krajský úřad považuje za dostačující. To samo o sobě výrazně zpochybňuje objektivní posouzení celé záležitosti.

Z obsahu správního spisu soud shledal, že původní rozhodnutí krajského úřadu ze dne 30. 3. 2009 o nepovolení výjimky se opíralo o zprávu Agentury ochrany přírody a krajiny ČR ze dne 28. 1. 2009, která konstatovala výskyt ohrožených druhů, silně ohrožených druhů a kriticky ohrožených druhů živočichů na pozemku parc.č. 942/218 v k.ú. Nový Hradec Králové. K odvolání žalobce Ministerstvo životního prostředí toto

rozhodnutí krajského úřadu zrušilo a uložilo mu prokazatelně doložit výskyt předmětných zvláště chráněných živočichů na daném pozemku a uvést podklady nebo zdroje, ze kterých vycházel, tak aby byly přezkoumatelné. U každého druhu zvláště chráněných živočichů uvede, jak může stavba ovlivnit jejich vývoj a biotop a proč se rozhodl výjimku povolit či nepovolit. Obdobně musí postupovat při argumentaci o ovlivnění vodního režimu. Poskytne žalobci informaci o výskytu zvláště chráněných živočichů v kategoriích silně a kriticky ohrožených druhů, u kterých ví, že se na pozemku vyskytují a poučí ho, který orgán ochrany přírody má případně požádat o výjimku podle ust. § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny.

Krajský úřad doplnil v dalším řízení původní zprávu Agentury ochrany přírody a krajiny ČR o dodatek ze dne 4. 9. 2009. Tato doplňující zpráva obsahuje sdělení, že data o výskytu zvláště chráněných druhů v roce 2009 byla získána při terénních šetřeních odbornými pracovníky Agentury v konkrétních dnech v měsících únoru až září, kdy byl opakovaně prokázán výskyt dříve zaznamenaných druhů s výjimkou modrásků rodu *Maculinea*. Dále obsahuje přehled nálezů zvláště chráněných druhů živočichů na pozemku parc.č. 942/218 v k.ú. Nový Hradec Králové ve vegetační sezóně roku 2008. Tyto údaje krajský úřad převzal do svého rozhodnutí ze dne 15. 10. 2009 s tím, že výskyt uvedených exemplářů živočichů na předmětném pozemku má za dostatečně prokázaný předložením citované zprávy Agentury ochrany přírody a krajiny ČR. Dále se krajský úřad vyjádřil k tomu, jak by realizací zamýšlené stavby byly ovlivněny jednotlivé druhy ohrožených živočichů – ropucha obecná, užovka obojková, koroptev polní, čmelák, otakárek fenyklový a tůňák obecný (viz str. 3 rozhodnutí krajského úřadu). Odvolací správní orgán v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že krajský úřad respektoval právní názor ministerstva, když opatřil v novém řízení konkrétní data k nálezům zvláště chráněných druhů živočichů na předmětném pozemku. Pro daný účel dokumentace jsou poskytnuté údaje dostatečné, v rozporu se zákonem není ani to, že v některých případech pozorování provedla RNDr. M., která je současně autorkou obou písemných informací – předmětné činnosti jsou v její pracovní náplni a oba dopisy jsou podepsány příslušným vedoucím pracovníkem Agentury.

Městský soud v Praze tuto argumentaci krajského úřadu, resp. žalovaného akceptoval. Krajský úřad doplnil podklad pro rozhodnutí o konkrétní údaje o výskytu jedinců zvláště chráněných živočichů na předmětném pozemku a splnil tím pokyn uložený mu odvolacím orgánem. Žalobce v žalobě nijak nevyložil, proč považuje údaje poskytnuté Agenturou ochrany přírody a krajiny za nedostatečné či neprůkazné a jak by se jejich kvalita a věrohodnost zvýšila, kdyby byl výskyt jednotlivých živočichů uveden s detailnějšími časovými a prostorovými souřadnicemi. Pokud má žalobce *apriori* pochybnost o věrohodnosti zpráv předložených Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR, není zřejmé, co by na tom mohla změnit existence deníku obsahujícího data a časy observace jednotlivých živočichů, anebo případný výsledek RNDr. M., tedy právě té pracovnice Agentury, která obě zprávy zpracovala.

Dále žalobce namítl, že stejné, ba mnohem významnější námitky lze vznést i ohledně zdokumentování výskytu chráněných živočichů uvedených ve výroku napadeného rozhodnutí za rok 2009. To lze dovodit pouze z obsahu citované zprávy z 4. 9. 2009. V této zprávě je uvedena celá řada živočichů, a to jednak ohrožených druhů, které jsou uvedeny ve výroku napadeného rozhodnutí, ale i celé řady dalších živočichů z kategorie silně ohrožených druhů i z kategorie kriticky ohrožených druhů, které

samozřejmě ve výroku rozhodnutí uvedeny nejsou. Zpráva pak obsahuje dny, kdy byla observace prováděna, ovšem bez toho, že by bylo alespoň uvedeno, který živočich byl v uvedený den spatřen. Takovéto vyjádření je samozřejmě absolutně nepřezkoumatelné.

Rovněž tuto námitku soud odmítl, a to ze stejného důvodu, jako námitku předchozí. Výskyt chráněných živočichů uvedených ve výroku napadeného rozhodnutí za rok 2009 je v podkladech pro rozhodnutí dokumentován dostatečně určitě, tedy s uvedením data a označení předmětného pozemku. Není zřejmé, jak by mohla být věrohodnost zprávy poskytnuté Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR či její průkaznost a ověřitelnost zvýšena uvedením přesnějších časových a prostorových koordinát. Žalobce ostatně ani neuvedl, s přesností na jaké jednotky by měly být tyto koordináty uvedeny.

Dále žalobce uvedl, že shodné námitky lze uplatnit i pokud jde o požadavek Ministerstva životního prostředí, které se týká nutnosti zabývat se znemožnění migrace a výskytu daných živočichů vlivem komunikace, okolní zastavěnosti a stavem okolních pozemků. Za naprosto irelevantní lze v daném směru považovat tu část odůvodnění, v níž je zmiňována nemožnost migrace v důsledku výstavby obslužné komunikace. Obsahuje totiž odborné posouzení AOPK ČR z 28. 1. 2009, které se ovšem týká populace modráška očkovaného, který ve výroku rozhodnutí není uveden. Je pravdou, že odůvodnění napadeného rozhodnutí obsahuje u každého ze zjištěných druhů výčet následků, které by mohly nastat při povolení stavby. Jde ovšem o naprosto obecné tvrzení, které nejenom, že žádným způsobem nereaguje na závazný požadavek vypořádat se s faktem, že předmětný pozemek je v podstatě obklopen zástavbou a je plánována i výstavba komunikace, která je naprosto oddělná od CHKO, ale navíc používá tvrzení, která nelze dovodit ani z doplňujícího vyjádření AOPK ČR. Tak např. u ropuchy obecné je bez zjevného důvodu tvrzeno, že jde o letní stanoviště, kde následně tento živočich přezimuje. U užovky obojkové je tvrzeno, že jde o trvalé stanoviště. U koroptve polní je pak nepřímě tvrzeno, že na předmětném pozemku může hnízdit. V příkrém rozporu s těmito údaji je vyjádření AOPK ČR, které obsahuje pouze strohý údaj, že výstavbou by byla negativně ovlivněna migrace v rámci zvláště chráněných druhů, které se vyskytují na sousedních pozemcích (aniž je uvedeno, o které druhy jde). Ve vztahu k pozemku odvolatele je pouze konstatováno, že by došlo ke zničení stanoviště ohrožených, ale i ostatních druhů živočichů, bez specifikace, zda jde o stanoviště trvalé, zda jde o zimoviště, letní stanoviště apod., tím méně pak s rozvedením konkrétních druhů živočichů. Tento stav lze uzavřít tak, že neúplnost vyjádření AOPK ČR je rozhodujícím orgánem nahrazována vlastními, objektivně nepodloženými tvrzeními.

Tuto námitku soud odmítl pro její nesrozumitelnost. Krajský úřad se ve svém rozhodnutí z 15. 10. 2009 otázkou migrace živočišných druhů, specifikovaných ve výroku tohoto rozhodnutí vypořádal s výslovným konstatováním, že k zásadnímu omezení jejich migrace nedojde (viz str. 5 rozhodnutí zcela nahoře). To potvrdil konstatoval v napadeném rozhodnutí i žalovaný, který navíc výslovně konstatoval, že krajský úřad nevhodně použil příklad znemožnění migrace ve vztahu k metapopulaci modráška očkovaného, neboť ten předmětem posuzování nebyl. Je tedy zřejmé, že záležitost migrace nebyla důvodem pro nepovolení výjimky a správní orgán obou stupňů to nijak nezastíraly.

Pokud pak jde o výhradu, že odůvodnění napadeného rozhodnutí obsahuje jen obecná tvrzení ohledně následků, které by mohly nastat u každého ze zjištěných druhů

při povolení stavby, ani tu soud neshledal důvodnou. Shodně se žalovaným má za to, že pro dotčení zájmů ochrany přírody není relevantní, zda budou stanoviště předmětných živočichů narušena anebo zničena a zda se bude jednat o stanoviště letní či zimní. V každém případě je z podkladů pro rozhodnutí zřejmé, že dojde k narušení životního prostředí těchto živočichů, což znemožňuje výjimku povolit. Skutkovým podkladem ohledně těchto závěrů pak je původní zpráva Agentury ochrany přírody a krajiny ze dne 28. 1. 2009.

Dále žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí je jednostranné i proto, že zcela pomíjí fakt, že v daném prostoru byl v roce 2007 proveden rozsáhlý průzkum, který byl zaměřen na zdokumentování stavu podloží. Na vedlejším pozemku bylo zjištěno, že jde o navážku u níž jsou výrazně překročeny limity stanovené přílohou zákona o odpadech u Pb, C10 - C40. Průzkum byl prováděn Ing. Peterou a v dalším období pak Vodními zdroji Chrudim, s. r. o. Není tedy zřejmé, zda v celé oblasti nebude nutno provést rozsáhlé práce vedoucí k odstranění faktorů ohrožujících životní prostředí, které by samozřejmě měly za následek podstatné zúžení území CHKO. Doklady o výsledcích tohoto průzkumu budou doloženy soudu dodatečně. Za tohoto stavu lze učinit závěr, že krajský úřad ani ministerstvo nezajistily takové materiály, které by dokladovaly, že zástavba na zmíněném pozemku může jakkoli ohrozit živočichy uvedené ve výroku rozhodnutí a že je tedy nezbytné výjimku nepovolit. Jediným objektivním důkazem, který by mohl zdokumentovat existenci, případně míru ohrožení životního prostředí v dané lokalitě, je vypracování znaleckého posudku, který by ovšem byl výsledkem dlouhodobější observace, zahrnující alespoň část období v jarních a letních měsících roku.

S otázkou možného znečištění okolních pozemků nebezpečnými látkami, zejména těžkými kovy, se žalovaný vypořádal, když takovou skutečnost připustil, nicméně zdůraznil, že bez ohledu na to se v předmětném území vytvořily významné biotopy zvláště chráněných druhů živočichů, jak doložil správní orgán I. stupně. Navíc orgány ochrany přírody neměly o průzkumu zmíněném v odvolání žádnou informaci, navíc se netýká pozemku parc.č. 942/2018. Žádné bližší údaje o tvrzené kontaminaci okolních pozemků žalobce nedoložil, a to ani v odvolacím řízení, ani v řízení o žalobě. Jeho úvahy o nutnosti „*provést rozsáhlé práce vedoucí k odstranění faktorů ohrožujících životní prostředí, které by samozřejmě měly za následek podstatné zúžení území CHKO*“ jsou pouze spekulacemi, bez jakýchkoliv skutkových zjištění. Ani tuto námitku tedy soud neshledal důvodnou.

Městský soud v Praze tedy po přezkoumání věci dospěl k závěru, že správní orgány obou stupňů v provedeném řízení zjistily dostatek skutečností, jímž odůvodnily závěr, že výjimku z ochrany zvláště chráněných živočichů podle ust. § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny nelze povolit, a to právě z důvodu výskytu takových druhů živočichů na předmětném pozemku. Námitky vznesené v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaný vypořádal a neshledal je důvodnými. Žalobu proti jeho rozhodnutí proto soud zamítl podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. dubna 2014

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová